

Titel: Glosehypighed i russisk, [Spang-Hanssen] 029-0040

Citation: "Glosehypighed i russisk, [Spang-Hanssen] 029-0040", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 4. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_029-shoot-wacc-1992_0005_029_Spang-Hanssen_0040_p4_bP3_TB00002.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

ningar .gør is ©sidende. aaske vil af de 1000 fundne ord i virke- ligheden de 100-200 ikke være øaa hyppige og burde erstattes af andre, men hvis man fastslaaer de 1000 hyppigste ord ud fra direkte tælling og nuromSP'ing, vil man have ©n usikkerhed af normalt samme størrelses- orden* - Under undersøgelsen vil man foruden at konstatere de ord der forekommer i alle de betragtede tekstmængder, finde dem der forekommer 1 et mindre antal *£ tekstmængder, og kan saaledes fast s laa en gruppe ord som sprogets næsthypigete osv. Den undersøgelse for rus- siak, som skal omtales i det følgende, er foretaget efter denne sam- menligningsmetode, og der vil saaledes blive lejlighed til at vise, hvordan denne metode iøvrigt kan udbygges* Hvad enten man benytte* den ene eller den anden metode til un- dersøgelse af ©t sprogs frekvensforhold, vil der - læser i et fora- rigt sprog som russisk - melde sig det spørgsmaal, om man som under- søgeleesobjekter skal vælge former eller gloser, dvs. om man skal regne hver forekommende bøjningsform for sig eller skal regne f.eks. alle et substantivs bøjningsformer i kasus og tal under ét som en og sarøm© glose. Det er her undersøgelsens formal, der raar vor© afgørende; for stenografi og retskrivningsundervisning har de enkelte formers frekvens betydelig interesse, hvorimod det ved almindelig fremmed- sprogundervisning vil være hensigtsmæssigt at bygge paa glosehypig- hed og - 1 al fald foi/ regelmæssige bøjningers vedkommende - udskille formlæren under ét. For forafattåge sprog som engelsk er spørgsmaalet naturligvis mindre væsentligt, men i et bøjningssprog som russisk vil en tælling af forråerne vise langt fler® ubøjelige ord blandt de hyp- pigst© end en tælling af gloser* Tællingerne er naturligvis lige "rigtige", de omfatter blot forskellig® objekter, og det hidtil sagte orø frekvensbesterr.rr.else for ord gælder llgesaa vel frekvensbestemmelse for gloser. Begrebet "løbende ørd" er naturligvis ikke berørt af dette spørgsmaal; her er det stadig det totale antal i teksten forekommende ord, talt som enkeltformer, det drejer sig om. Der kan rejses en del teoretiske indvendinger nød det traditl- onelle glosebegreb, der f.eko. sammenfatter infinitiv, imperativ, in- dlkativs forskellige tider og alle participier under én glose, men skal en hypplghedsundersøgel© af gloser have praktisk værdi for sprogundervisningen paa nu varende tidspunkt, maa man støtte sig til den gængse grammatiske sprogbeskrivelse. .SturteÅg ,tatø.tøc..ag JuctøfflBaag« En bestem else af de hyppigste gloser under ét kan særlig let foretages, hvis man som tekstmængder benytter tekstsamlinger med glossarer, hvori samtlige forekommende gloser allerede er opført. Saadanne tekstsamlinger foreligger i læsebøger, der er udgivet i undervisnings®Jemed, Det er denne simple mulighed for frekvensbe- stemmeløs, der har givet anledning til denne undersøgelse*